

Ριζοσπαστικές Αγωνιστικές Κινήσεις: Υπερασπιζόμαστε τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση & τη δουλειά μας. Θέλουμε συνδικάτα συλλογικά & αγωνιστικά

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ & ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ

ΘΕΛΟΥΜΕ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ & ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ

Δεν μπορέσαμε δυστυχώς να εμποδίσουμε τη δημιουργία του ΕΦΚΑ, αλλά επιβάλλεται να παλέψουμε αποφασιστικά για να αμβλύνουμε τις συνέπειες από την υλοποίηση αυτής της ενοποίησης, που η κυβέρνηση θέλει να γίνει η ταφόπλακα της Δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ο ΕΦΚΑ, έτσι όπως τον έχουν καταστήσει, αποτελεί κάτεργο για τους εργαζόμενους: διαλυμένες υπηρεσίες παντού, χωρίς προσωπικό, χωρίς καμία οργάνωση και σχεδιασμό. Η ελλιπής και καθυστερημένη προστασία από την πανδημία συνεχίζεται, όπως επίσης και οι αυθαιρεσίες σε σχέση με την τηλεργασία.

Μοναδικό μέλημα της Διοίκησης αποτελεί τι μπορεί να δοθεί στον πάροχο και στους εργολάβους του ιδιωτικού τομέα. Δεν κάνει τίποτα για να προσαρμόσει τις υπηρεσίες στις σημερινές ανάγκες και τις απαιτήσεις των καιρών, που η ίδια δημιούργησε με την υποχρέωση της επικοινωνίας μέσω email- πλατφόρμα κ.λπ. κι έτσι γινόμαστε βορά στη δικαιολογημένη αγανάκτηση των πολιτών, που πλέον στρέφονται εναντίον των υπαλλήλων είτε με αναφορές είτε με απειλές.

Επιπλέον η Διοίκηση μας περιμένει στη γωνία για να μετακυλήσει

τις ευθύνες της, ενώ πρέπει να αναφέρουμε και τις πρακτικές του γνωστού Υποδιοικητή, που παρουσιάζεται ως ο τιμωρός των υπαλλήλων με τις γνωστές του εφόδους. Σε κάθε ανάδειξη προβλήματος που του γίνεται γνωστό, αντιδρά με τη γνωστή φράση: «Είσαι κατά της κυβέρνησης»!

Ο νέος υπουργός Κ. Χατζηδάκης είναι ο άνθρωπος των ειδικών αποστολών των ακραίων νεοφιλελεύθερων της Δεξιάς. Έχει αναλάβει το υπ. Εργασίας με στόχο να εντείνει τις αντεργατικές επιθέσεις του προκατόχου του. Τρία πεδία επιθέσεων με αντιλαϊκά νομοσχέδια ετοιμάζονται:

1) Ν\σ για τα εργασιακά, με θεσμοθέτηση των απλήρωτων υπερωριών, υψηλά ποσοστά ασφαλείας για το προσωπικό που απεργεί, που θα περιορίζουν το δικαίωμα στην απεργία, και νέα εμπόδια στη συνδικαλιστική δράση, ηλεκτρονικές ψηφοφορίες στα συνδικάτα κ.ά.

2) Ν\σ για νέες μειώσεις στις εισφορές των εργαζομένων, που θα ευνοούν τους υψηλόμισθους και τους εργοδότες και θα μειώνουν τα έσοδα των Ασφαλιστικών Ταμείων και του Κοινωνικού Κράτους

3) Ν\σ για την κεφαλαιοποίηση της Επικουρικής Ασφάλισης και τη δυνατότητα επιλογής της ιδιωτικής ασφάλισης αντί της δημόσιας επικουρικής.

Στον ΕΦΚΑ ο Χατζηδάκης θα επιδιώξει να εκχωρήσει κατευθείαν στο ιδιωτικό παρασιτικό κεφάλαιο επιπλέον λειτουργίες και αρμοδιότητες του Οργανισμού. Δεν μπορεί ο ΕΦΚΑ με τέτοιες υπηρεσίες διαλυμένες και τόσες ελλείψεις σε προσωπικό, να αντεπεξέλθει στις σχεδόν 400.000 εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης, καθώς και στις 200.000 που αναμένουν να κατατεθούν το 2021. Ούτε με **το καρότο των κλιμακίων**, που χρησιμοποιείται γι' άλλη μια φορά αντί για αξιοπρεπείς μισθούς. Ούτε με «προσλήψεις» συνταξιούχων ούτε με αποσπάσεις ανθρώπων που δεν γνωρίζουν το αντικείμενο.

Ενοποίηση Ομοσπονδιών;

Οι εργαζόμενοι -όλοι και όλες- έχουμε φτάσει στα όριά μας. Οι συνάδελφοι ζητούν από τα σωματεία αντίδραση και στήριξη, αλλά και επειδή πιθανά στο άμεσο μέλλον θα χρειαστεί να υπερασπιστούμε τις θέσεις εργασίας μας. Γι' αυτό πρέπει όσο είναι νωρίς να ανασυγκροτήσουμε τα συνδικάτα μας σε αγωνιστική κατεύθυνση.

Η μη ενοποίηση συνδικάτων και ομοσπονδιών διαιωνίζει παθογένειες που βολεύουν την εκάστοτε Διοίκηση και την πολιτική ηγεσία του Υπ. Εργασίας να προχωρά τα σχέδιά τους σε βάρος μας.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να αντισταθούμε – και για να γίνει αυτό οργανωμένα, υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις. Μία βασική στον χώρο του ΕΦΚΑ είναι η ενοποίηση των δύο Ομοσπονδιών, που έπρεπε να είχε ήδη ολοκληρωθεί εδώ και χρόνια.

Τα συνδικάτα, παρά τον εκφυλισμό τους από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες τους (τις οποίες εμείς οι εργαζόμενοι αναδεικνύουμε είτε με την ψήφο μας είτε με την αποχή μας), αποτελούν αναντικατάστατα μέσα πάλης για την εργατική τάξη.

Γι' αυτό και προσπαθούν να περιορίσουν διαρκώς τα τελευταία χρόνια την ελεύθερη συνδικαλιστική δράση, το δικαίωμα στην απεργία, τις δημοκρατικές διαδικασίες (γενικές συνελεύσεις, ψηφοφορίες) στα συνδικάτα και άλλα εργατικά δικαιώματα.

Στον χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης υπάρχουν τις τελευταίες δεκαετίες (κακώς θα λέγαμε εμείς) δύο ομοσπονδίες: η **ΠΟΣΕ-ΙΚΑ** και η **ΠΟΠΟΚΠ**, παρόλο που τα προβλήματα και τα αντικείμενα εργασίας μας ήταν κοινά. Είχαν γίνει στο παρελθόν κάποιες συζητήσεις για ενοποίηση των ομοσπονδιών, αλλά δεν προχώρησαν ποτέ.

Από τον Μάιο του 2016 που νομοθετήθηκε η ενοποίηση όλων των Ασφ. Ταμείων στον ΕΦΚΑ, η πρώτη συνάντηση για το θέμα των δύο Ομοσπονδιών προγραμματίστηκε για το καλοκαίρι του 2020 και τελικά πραγματοποιήθηκε το φθινόπωρο του 2020!

Καλό θα ήταν να μας έλεγαν πότε προγραμματίζουν να δημιουργηθεί η νέα, ενιαία ομοσπονδία των εργαζομένων στην Κοινωνική Ασφάλιση.

Πρέπει άμεσα να φτιαχτούν καινούρια συνδικάτα, όπου θα γραφτούν τα μέλη των συνδικάτων των δύο Ομοσπονδιών και να προχωρήσουν οι αρχαιρεσίες για τα νέα συνδικάτα και τη νέα, ενιαία Ομοσπονδία. Αυτή η διαδικασία δεν πρέπει να έχει χώρο για ηγεμονισμούς, συντεχνιακές και μικροπολιτικές λογικές, υπεκφυγές και μέτρημα συσχετισμών.

Οποιοι συνδικαλιστές ή παρατάξεις προτάσσουν το ατομικό συμφέρον, την προσκόλληση στην καρέκλα ή την κοντόφθαλμη λογική του «μαγαζιού-Ταμείου μας» δεν αξίζουν να εκπροσωπούν τους\τις εργαζόμενους\ες.

Τα συνδικάτα πρέπει να είναι μαζικά, αγωνιστικά και με συμμετοχικές, δημοκρατικές διαδικασίες και λειτουργίες. Να εντάσσουν όλους τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από τη σχέση εργασίας, αλλά όπως ο Ν. 1264/1982 προβλέπει. Και δεν πρέπει να ακολουθούν συνεχώς τις αλλαγές της εκάστοτε κυβέρνησης στη δομή του κρατικού μηχανισμού, που τις περισσότερες φορές έχουν στόχο τη συρρίκνωση, την αποδιοργάνωση και την ιδιωτικοποίηση των Δημόσιων Υπηρεσιών.

Από αυτό το πλαίσιο δεν εξαιρείται η Κοινωνική Ασφάλιση, όπου οι ενοποιήσεις, αλλά και οι ακρωτηριασμοί δεν λείπουν, με μόνιμο στόχο την απαξίωση, τη συρρίκνωση του δημόσιου χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης και την εκχώρησή της στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες και στο χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο.

Το εργατικό κίνημα έχει χρέος να ανασυγκροτηθεί αυτήν την περίοδο και να αντιταχτεί. Το Πόρισμα Πισσαρίδη προαναγγέλλει τα σχέδια για ένα νέο Μνημόνιο δεκαετίας για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα.

Ως παράταξη θα συνεχίσουμε να καλούμε τους\τις συναδέλφους\ισσες να παλέψουμε κόντρα στη διάλυση της

Κοινωνικής Ασφάλισης, στην απραξία των συνδικαλιστικών ηγεσιών μας και κόντρα στην καταστολή της ακροδεξιάς κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις μας το 2010-2013 σταμάτησαν τις απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, που προσπάθησε να υλοποιήσει ο νυν πρωθυπουργός και τότε υπουργός Εσωτερικών (Διοικ. Μεταρρύθμισης).

Με τη συμμετοχή μας στις συλλογικές διαδικασίες και στους αγώνες μπορούμε να πιέσουμε και τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να βγουν από τον λήθαργό τους και με μαζικούς αγώνες να σταματήσουμε τις νέες επιθέσεις που σχεδιάζονται.

ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ – ΟΧΙ ΓΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ & ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ